

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: Monomanie (DK)

Citation: Jacobsen, J. P.: "Monomanie (DK)", i Jacobsen, J. P.: *Lyrik og prosa*, udg. af Jørn Erslev Andersen ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1993, s. 79. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjp08val-shoot-workid61991/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Lyrik og prosa

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Monomanie

Jeg er gal
Men jeg kjender mit Vanvid,
Dets Ophav og dets Væsen.
Jeg er gal, og nu vil jeg synge;
Men jeg ved, jeg er stum,
Og at Strengene, jeg slaar,
Er Jernstængerne for min Celle.
– Jeg synger det frem Altsammen,
Og det kommer i Klang og Farve;
Men den smilende Vogter
Ser kun mine Læber bevæges,
Mine Fingre famle.

Saa let, saa begejstrende let
Gaar min Elskedes Dands
Som Libellernes Flugt
Over de brunlige Sivtoppe.
Og som Løvet, der falder i spejklare Sø,
Faar Vandet til at vugge
I voksende Kredse og falde igjen
Løvets eget vuggende Fald,
Saa følte hver, der skued min Elskedes Dands,
Sig forunderlig let
Og aned ukjendt Harmoni
I sin egen Gang, –
Men ve! hendes Fodtrin høres tungt,
Rhytmerne vakle,
Lemmerne stivne –
Der faldt Tyngde over Alle,
Men jeg blev Sten.
O jeg hader Rhytmer,
Jeg elsker det, der hviler i Usikkerhed,

Mest hader jeg Stormens sikke Flugt,
Mest elsker jeg Taagen.
O! ser I det! ser I det!
Mit Paradis kommer:
Over det hvide Sand
Ligger Taagen tæt;
Saa mat, saa dødt og glandsløst,
Saa afsindigt uforstaaeligt
Skulper Havet.
Som Skyggen af en Lue
Flammer den takkede Klint
Mørkt, gennem Taagens Røghvirvler.
For mig lurer det glatte, glatte Sand,
Bag mig gabe mine Fodtrin i Sand,
Mine svindende Kræfters Grave
I en lang, lang lige Linie.

Du lille Verden, som Taagen begrænses,
Til din Midte naa mine Skridt.
Bag mig er smaa Verdner
Fulde af mine Fjed.
Men paa hin Fangemurs anden Side
Ligger en Verden, jeg ej har set og ej har traadt,
Og i den gaar nu Døden,
Og ved Muren vil han møde mig.
Men jeg vil ikke vide det,
Thi mit skuffende Blik
Flytter den ved hvert Fjed,
Og naar Døden naar mig ved Muren
Og kaster mig til Jorden,
Vil jeg tro, mine Fodtrin standse
I en ny Verdens Midte.
O hvor mat jeg er, saa salig mat!
Og Havet skulper,
Klinten vakler,
Og Taagen .. ve! ve! Taagen flygter
For Stormens faste Vingeslag!
Klinten staar fast,

Havet faar Glands,
Og op op ned, op op ned
Vugger det i kraftige Vover!
Og Stormen er Guds Tanke,
Hans stærke klare Tanke,
Og det er mig, den vil,
I Styrke og Klarheds
Dobbelte Rædsel!

Men jeg vil ikke, Døden vil jeg!
Min Sjæl skal skjælve bort
Som en Hules forvirrede Ekko,
Og han vil, han vil drage den til sig
I et stærkt, fuldt tonende Drøn!..
O klinger, mine Streng, klinger
Rallende og varslende! –
Streng, Streng, er I af Jern?
Ja, ja, det er Stænger af Jern,
Stænger for min Celle,
Thi jeg er gal!

Skoven ved Middagstid

Sløv og uden Drømme sover
Skoven nu sin Middagsøvn,
Heden som et Klæde over
Dorske Træk er sindrigt lagt.
At ej Luftning naar sin Agt:
Nævis vinget og kaad
Soveren drille med styrrende Braad.
O, at der blot kunde løftes et Hjørne
Blot den en Smule at kunne fortørne
Saa at det rykked et Gran i dens Krop,
Saa at den søvndrukken halvvejs for op
Og gnavent i Løvparykken sig purrede.
Ak, hvor de Bøge er glatte og nette
Strunke og rette.